

Bruksela, dnia 25 maja 2008 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 15/2008

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO Strasburg, 19-22.05.2008

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego w Strasburgu, która miała miejsce w dniach 19-22 maja 2008 r., omawiane były następujące tematy:

1. POLITYKA WIZOWA - Parlament Europejski grozi wprowadzeniem wiz dla Amerykanów

Parlament przyjął rezolucję w sprawie negocjacji między UE a Stanami Zjednoczonymi w zakresie zwolnienia z obowiązku wizowego, w której wzywa USA do przestrzegania zasady wzajemności i przypomina o **możliwości wprowadzenia przez UE obowiązku wizowego dla obywateli amerykańskich**. W sierpniu 2007 roku Stany Zjednoczone przyjęły ustawę, która zmienia zasady amerykańskiego programu wizowego, w tym zwolnienia z obowiązku wizowego. USA podpisały ostatnio dwustronne memoranda w sprawie zniesienia obowiązku wizowego dla sześciu nowych krajów członkowskich (Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Węgry i Słowacja). Ponieważ UE posiada wspólną politykę wizową (nie obejmującą Irlandii i Zjednoczonego Królestwa), KE i Parlament uważają, że negocjacje w sprawie zniesienia obowiązku wizowego nie powinny być prowadzone przez rządy indywidualnych państw członkowskich, gdyż zmniejszają się w ten sposób szanse na uzyskanie porozumienia obejmującego wszystkich członków na jednakowych zasadach. Pragnę przypomnieć, że podczas debaty w tej sprawie na sesji Parlamentu w kwietniu, posłowie z zadowoleniem powitali udzielenie Komisji Europejskiej mandatu do podjęcia negocjacji wizowych z USA i podkreślali, że powinny one być prowadzone w imieniu wszystkich członków Wspólnoty, a rząd USA i kraje, które podjęły negocjacje dwustronne powinny szanować podmiotowość UE i jej kompetencje traktatowe.

Na spotkaniu trójstronnej grupy ministerialnej ustalono, że w drodze rozmów bilateralnych z poszczególnymi państwami UE uzgadniane będą te elementy porozumienia, które pozostają w kompetencjach krajowych, natomiast kwestie pozostające w kompetencjach Wspólnoty Amerykanie będą negocjować z KE. Komisja będzie dążyć do wypracowania porozumienia z rządem Stanów Zjednoczonych do czasu szczytu UE-USA zaplanowanego na 12 czerwca br.

Negocjacje powinny zakończyć się do czerwca 2009 r. i do tego czasu nie należy zezwalać na jakąkolwiek dyskryminację obywateli poszczególnych państw członkowskich UE, uważają posłowie.

⇒ **Negocjacje wizowe**

Posłowie zwracają uwagę, że UE zwolniła obywateli Stanów Zjednoczonych z obowiązku wizowego, podczas gdy Stany Zjednoczone w dalszym ciągu utrzymują obowiązek wizowy dla obywateli niektórych państw członkowskich (Bułgaria, Cypr, Estonia, Grecja, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja i Węgry) i stosując „nieprzejrzyste kryteria” odrzucają znaczną ilość wniosków wizowych. Parlament uważa, że należy zakazać wszelkich form dyskryminacji obywateli europejskich ze względu na narodowość i wzywa władze USA do stosowania zasady wzajemności i zagwarantowania jednakowych praw obywatelom wszystkich państw członkowskich UE. PE przypomina, że w przeciwnym razie, Rada ma prawo zdecydować o tymczasowym przywróceniu obowiązku wizowego w stosunku do obywateli USA. Parlament wzywa Komisję do poruszenia w negocjacjach kwestii wykluczenia z systemu bezwizowego obywateli europejskich będących nosicielami wirusa HIV i do zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli UE. Zakaz podróżowania dla osób zakażonych wirusem HIV nie ma obiektywnego uzasadnienia, co stwierdziły zgodnie Parlament Europejski i Komisja.

⇒ **Dostęp do danych osobowych**

Niektóre z nowych „gwarancji bezpieczeństwa”, jakie mogą się znaleźć w przyszłych umowach z USA wchodzi w zakres kompetencji Wspólnoty i UE (takie jak skradzione paszporty, dane dotyczące przelotu pasażera (PNR) lub dane związane z przestępczością w strefie Schengen), a pozostałe gwarancje należą do wyłącznych kompetencji państw członkowskich (takie jak gwarancje związane z informacjami z rejestru karnego obywateli poszczególnych państw lub przewidujące obecność pokładowej ochrony lotniczej podczas lotów transatlantyckich). Posłowie przypominają, że dostęp do danych gromadzonych przez UE powinien być w pełni uzgodniony, odbywać się pod określonymi warunkami i opierać się na pełnym poszanowaniu zasady wzajemności.

2. TRANSPORT - Dostęp do rynku transportu drogowego i warunki wykonywania zawodu przewoźnika

Na rynku drogowych przewozów towarowych działa łącznie ponad 900 tys. przewoźników i zatrudnia on 4,6 miliona pracowników w UE. Parlament Europejski poparł propozycje rozwiązań legislacyjnych, których celem jest unowocześnienie zasad dostępu do zawodu przewoźnika drogowego oraz rynku usług towarowego transportu drogowego. Proponowane rozwiązania przewidują obowiązkowe szkolenia dla zarządców transportowych, doprecyzowanie definicji przewozu kabotażowego oraz wprowadzenie mechanizmów umożliwiających nakładanie i egzekwowanie sankcji w innych krajach członkowskich.

Dostęp do rynku międzynarodowych przewozów drogowych i kabotażowych towarów jest obecnie regulowany przepisami dwóch rozporządzeń i dyrektywy z początków lat 60. Na rynku wewnętrznym transport międzynarodowy między państwami członkowskimi został całkowicie zliberalizowany, lecz w przypadku kabotażu wciąż istnieją pewne ograniczenia. Parlament podtrzymał stanowisko KE,

zgodnie z którym w ciągu tygodnia przewoźnik może dokonać trzech przewozów kabotażowych. Ograniczenia dotyczące liczby i czasu trwania przewozów kabotażowych, określonych jako krajowy zarobkowy przewóz wykonywany na podstawie tymczasowego zezwolenia w przyjmującym państwie członkowskim, powinny być stopniowo znoszone. Dwa lata po wejściu w życie proponowanego rozporządzenia liczba przewozów kabotażowych, zostanie zwiększona do siedmiu, a od 1 stycznia 2014 r. zniesione zostaną wszystkie ograniczenia dotyczące liczby i czasu trwania przewozów kabotażowych. Ponadto, proponuje się uproszczony i standardowy wzór licencji wspólnotowej i zaświadczenia dla kierowcy dla usprawnienia procedur kontrolnych. Zaostrzeniu ulegną kary w przypadku naruszeń popełnionych w innych państwach członkowskich niż państwo siedziby.

⇒ **Warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego**

Celem proponowanego rozporządzenia jest ustalenie warunków, które należy spełniać, aby móc prowadzić działalność przewoźnika drogowego, ustalenie warunków zatrudnienia zarządzającego transportem oraz wzmocnienie systemu wydawania zezwoleń i kontroli przez właściwe organy oraz rejestrowania i analizy wniosków. Rozporządzenie ma na celu także uregulowanie kwestii rejestrów elektronicznych i ochrony zawartych w nich danych i stworzenie systemu wzajemnego uznawania dyplomów oraz ustalenie sankcji i praw pierwszeństwa. Zarządzający transportem muszą być obywatelami lub posiadać prawo pobytu w kraju członkowskim. Posłowie popierają pomysł ustanowienia listy wykroczeń, które mogą prowadzić do utraty nieposzlakowanej opinii. Projekt pozbawia przewoźników o wątpliwej opinii możliwości używania adresów skrzynki pocztowej lub przynajmniej utrudnia takie praktyki. Przedsiębiorstwo transportowe musi wykazać, że co roku dysponuje kapitałem własnym i rezerwami.

⇒ **Dostęp do rynku usług autokarowych i autobusowych**

Posłowie zadecydowali o przełożeniu głosowania nad projektem w sprawie dostępu do rynku dla usług autokarowych i autobusowych. Powodem tej decyzji było porozumienie, jakie osiągnęli przedstawiciele Międzynarodowego Związku Transportu Drogowego i Europejskiej Federacji Pracowników Transportu w sprawie wprowadzenia 12-dniowego odstępstwa od przepisów UE dotyczących prowadzenia pojazdu i czasu odpoczynku dla kierowców zatrudnionych w okazjonalnym transporcie pasażerskim. KE na podstawie tego porozumienia przedstawi nowy wniosek dotyczący zmiany istniejącego rozporządzenia.

3. TRANSPORT - Niebezpieczny demontaż statków

Duże statki, po wielu latach spędzonych na morzu, muszą być kiedyś zdemontowane. Oprócz stali, zawierają ogromne ilości ropy oraz materiałów niebezpiecznych takich jak azbest i metale ciężkie. 30 % z nich pływa pod banderą UE. Ich złomowanie, zostało przeniesione w dużej mierze do Azji. Czy jest to tylko inna nazwa na eksport odpadów toksycznych? Posłowie PE dyskutowali o tym we wtorek, 20 maja.

Po raz pierwszy opinia publiczna zwróciła uwagę na problem złomowania dużych statków w 2006 roku, kiedy 50-letni lotniskowiec, francuski okręt Clémenceau, został wysłany w tym celu do Indii. Ostatecznie wrócił do francuskiego portu w Breście, po protestach Greenpeace i interpelacjach Francuskiego Zgromadzenia Narodowego. Na

świecie rocznie złomowanych jest od 200 do 600 dużych statków morskich. Punkt kulminacyjny nastąpi w 2010 r., kiedy 800 zbiornikowców jednokadłubowych będzie musiało zostać wycofanych z eksploatacji. Jedna trzecia z nich zarejestrowana jest w Unii Europejskiej. Obecnie, co najmniej dwie trzecie statków demontuje się na subkontynencie indyjskim, szczególnie w Bangladeszu, ręcznie - na otwartych plażach i brzegach rzek - w niehumanitarnych warunkach pracy. Stare statki zawierają duże ilości materiałów niebezpiecznych takich jak azbest, ropa, substancje ropopochodne, PCB (polichlorowane bifenyle), metale ciężkie. Niebezpiecznych odpady są "eksportowane" z krajów uprzemysłowionych do krajów rozwijających się. Lokalni pracownicy doświadczają z tego powodu udokumentowanych konsekwencji dla zdrowia i bezpieczeństwa. Sprawozdanie posła **Johannesa Bloklanda**, podążające za zieloną księgą Komisji w tej sprawie, stwierdza, że „Unia Europejska jest częściowo odpowiedzialna za występujące problemy społeczne i związane z ochroną środowiska w dziedzinie demontażu statków”.

Sprawozdanie wzywa do:

- międzynarodowego porozumienia określającego obowiązki każdej ze stron uczestniczących w procesie demontażu statków,
- stworzenia rejestru statków pełnomorskich, które mają zostać wycofane w określonym czasie, oraz do utworzenia mechanizmów umożliwiających uznawanie takich statków za „wstępne odpady”, w przypadku których konieczne jest opracowanie planu demontażu,
- rozwoju konkurencyjnej branży zajmującej się ekologicznym złomowaniem i remediacją (wstępnym czyszczeniem) statków w Unii Europejskiej,
- poddawania statków wstępnemu oczyszczaniu ze wszystkich odpadów niebezpiecznych przed ostatecznym skierowaniem ich do kraju nie należącego do OECD. Ma to dotyczyć wszystkich statków pływających pod banderami państw członkowskich Unii Europejskiej, lub których właściciele podlegają ustawodawstwu danego państwa członkowskiego.

4. ROZSZERZENIE UE - Turcja na drodze do Unii Europejskiej

Parlament Europejski przyjął raport w sprawie postępów Turcji w dostosowaniu się do wymogów Unii Europejskiej. Jak wynika ze sprawozdania, rząd w Ankarze poczynił pewne postępy, ale wciąż potrzebne są reformy wymiaru sprawiedliwości oraz poprawa sytuacji kobiet i mniejszości kurdyjskiej. Ich brak podkreślali posłowie podczas debaty. Jak zauważają posłowie, w 2007 roku umocniono w Turcji demokrację, wybrano nowy parlament, który odzwierciedla różnorodność polityczną tego kraju oraz utworzono rząd, który posiada silny mandat. Parlament Europejski wyraża zadowolenie z faktu, że „demokracja wzięła górę nad podejmowanymi przez wojskowych próbami ingerowania w proces polityczny”. Wciąż jednak duże zaniepokojenie budzi poziom korupcji oraz duże rozbieżności w rozwoju regionów tureckich, a także między obszarami wiejskimi i miejskimi. Wciąż bardzo powszechna jest wroga postawa pewnych grup społeczeństwa wobec mniejszości oraz związana z tym przemoc na tle politycznym i wyznaniowym. Jeśli chodzi o art. 301 kodeksu karnego, który pozwalał na oskarżenie za obrazę tożsamości tureckiej, Parlament Europejski „oczekuje dalszych kroków w tej dziedzinie” i „podkreśla, że potrzebne są postępy w zakresie wolności wypowiedzi, tak w teorii, jak i w praktyce”.

„Od czasu ostatniego sprawozdania miały miejsce w Turcji pozytywne wydarzenia” powiedziała sprawozdawczyni Ria Oomen-Ruijten (EPP-ED, Holandia) odnosząc się do przyjętej w Turcji ustawy o stowarzyszeniach i poprawce do artykuł 301. Jednocześnie posłanka zaznaczyła, że raport, choć jest wyważony, ma trzy główne przesłania. Po pierwsze, Turcja musi pozostać państwem świeckim. Po drugie, kwestia cypryjska musi zostać rozwiązana. Po trzecie, zaniepokojenie powodują zapowiedzi zdelegalizowania partii AKP. „Ten zakaz jest dla nas nie do przyjęcia. To wielka przeszkoda na drodze Turcji” stwierdził Hannes Swoboda (PSE, Austria) mówiąc o zakazie działalności w Turcji dwóch partii politycznych (DTP i AKP). Poseł podkreślał, że tymi działaniami rząd turecki odbiera swoim obywatelom możliwość wypowiedania się.

5. POLITYKA KONSUMENCKA - Rosnące ceny żywności

Parlamentarna debata w związku z rosnącymi cenami żywności na całym świecie odbyła się w kwietniu. Wówczas posłowie podkreślali potrzebę reformy rolnej i wzywali do zwiększenia kontroli nad światowym systemem gospodarczym. Podczas sesji w Strasburgu, Parlament przyjął rezolucję w sprawie rosnących cen żywności. Zdaniem posłów priorytetem powinny być zwiększenie „inwestycji w rolnictwo, akwakulturę, rozwój obszarów wiejskich i działalności gospodarczej związanej z rolnictwem w krajach rozwijających się”. W rezolucji znalazły się również wezwania do propagowania sprawiedliwego handlu międzynarodowego, przeanalizowania wpływu spekulacji na ceny żywności oraz powiązania produkcji biopaliw z kryteriami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju.

20 maja br. Komisja Europejska w opublikowanym raporcie, który jest odpowiedzią na światowy wzrost cen żywności, ogłosiła, że „nie należy oczekiwać powrotu do niskich cen żywności”. „Wszystkie analizy wskazują, że wysokie ceny żywności nie są przejściowym zjawiskiem, ale utrzymają się w średnim terminie, choć zapewne nie na rekordowo wysokim poziomie zanotowanym ostatnio” - głosi dokument, który będzie podstawą dyskusji na najbliższym szczycie UE w czerwcu w Brukseli. „Ceny pozostaną na wysokim poziomie z 2006 roku” - powiedziała wprost na konferencji prasowej unijna komisarz ds. rolnictwa Mariann Fischer-Boel. Zaznaczyła, że po osiągnięciu szczytowego poziomu na początku 2008 roku ceny zaczęły spadać i KE ma nadzieję, że proces ten będzie postępował, prowadząc do stabilizacji rynku. Co zdaniem KE spowodowało wzrost cen żywności? KE wymienia na pierwszym miejscu stały wzrost popytu zarówno na podstawowe produkty żywnościowe, jak i na produkty przetworzone, zwłaszcza w Chinach, Indiach i Brazylii, oraz ogólny wzrost populacji światowej. Podaje przykład: w 1985 roku przeciętny Chińczyk jadł rocznie 20 kg mięsa, natomiast teraz - 50 kg. Wpływ na ceny żywności mają również rosnące koszty energii, które przekładają się np. na koszty środków do produkcji rolnej (cena nawozów azotowych wzrosła o 350 proc. od 1999 r.), oraz zwiększenie kosztów transportu. Z powodów klimatycznych spowolniony został wzrost wydajności plonów. W Australii susza w 2006 r. ograniczyła zbiory o połowę. Na wzrost cen miał też wpływ najniższy w historii poziom zapasów w 2007 r., spadek wartości dolara oraz ograniczenia wywozowe wprowadzone przez wielu tradycyjnych dostawców, takich jak Indie, Wietnam, Tajlandia, Indonezja i Kazachstan. „Ukrytą niestabilność cen znacznie wzmogły spekulacje” - dodaje KE.

KE ostrożnie ocenia wpływ podwyżek na światowych rynkach na konsumentów w UE. Według statystyk inflacja cen żywności (bez tytoniu i alkoholu) wzrosła od sierpnia 2007 do marca 2008 z 2,7 do 6,9 proc. Inflacja zasadnicza wzrosła w tym czasie z 1,9 do 3,8 proc. Ale komisarz Fischer Boel przekonywała, że wzrost ten nastąpił po trzydziestu latach stałego obniżania się cen produktów rolnych. „Trzeba wszystko relatywizować. W 1975 roku ceny były 20 razy wyższe niż dziś” - powiedziała. Zdaniem KE wpływ został ograniczony dzięki takim czynnikom jak umocnienie się euro, malejący udział kosztów surowców w ogólnych kosztach żywności (np. cena surowców w chlebie to tylko 5 proc.) oraz mały udział wydatków na żywność w ogólnym budżecie gospodarstw domowych, który w UE wynosi średnio zaledwie 14 proc.

„Należy zauważyć, że skutki wzrostu cen były w różnym stopniu odczuwane w różnych państwach członkowskich i znacznie silniej dotknęły rodziny o niższym dochodzie” - przyznaje jednocześnie KE. W krajach starej UE ceny żywności wzrosły o 5-7 proc.; o wiele bardziej w nowych (17 proc. w Estonii, ponad 20 w Bułgarii), gdzie w dodatku żywność stanowi większą część wydatków gospodarstw domowych. Np. w Wielkiej Brytanii ten udział nieco przekracza 9 proc., w Rumunii zaś wynosi prawie 42 proc. Wpływ podwyżek na dochody rolników był zróżnicowany - podczas gdy rolnicy uprawiający ziemię skorzystali na wzroście cen, hodowcy zwierząt gospodarskich musieli zmierzyć się ze wzrostem cen pasz. W skali światowej konsekwencje są dużo poważniejsze: KE pisze, że wysokie ceny nie doprowadziły jeszcze do braku żywności, ale wpłynęły na pogłębienie ubóstwa i niedożywienia.

6. BUDŻET - Parlament udzielił absolutorium z wykonania budżetu ogólnego UE za 2006

Parlament Europejski udzielił absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za 2006 rok. Posłowie z zadowoleniem przyjmują postępy Komisji na drodze do skutecznego wykorzystania środków finansowych Unii, szczególnie w zakresie zarządzania środkami finansowymi Wspólnej Polityki Rolnej. Parlament z zadowoleniem przyjął także zobowiązanie Komisji Europejskiej do przedstawiania raz w miesiącu sprawozdania z implementacji działań wymienionych w rezolucji towarzyszącej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium, obejmujących krajowe deklaracje i podsumowania roczne, działania zewnętrzne oraz wdrożenie planu na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi.

⇒ Krajowe oświadczenia dotyczące zarządzania

Parlament popiera inicjatywy niektórych państw członkowskich dotyczące opracowania i opublikowania oświadczeń krajowych, poddanych audytowi przez krajowe organy kontrolne. Oświadczenia takie są nowym elementem w procesie zarządzania funduszami Wspólnoty i Parlament zachęca pozostałe kraje do pójścia w ślady Holandii, Wielkiej Brytanii, Danii i Szwecji, które już je opracowują. Posłowie wyrażają ubolewanie z powodu milczącej zgody Komisji na "zbiorowy brak odpowiedzialności" pozostałych państw członkowskich w kwestii zarządzania finansami Unii Europejskiej.

⇒ Fundusze strukturalne

Za istotny sukces procedury udzielania absolutorium za rok budżetowy 2006 Parlament uznaje zobowiązanie Komisji do poprawienia wszystkich jednostkowych błędów wskazanych w sprawozdaniu rocznym Trybunału Obrachunkowego, a w szczególności zobowiązanie do poprawienia w 100% wszystkich przypadków naruszeń procedur udzielania zamówień publicznych. Z zadowoleniem przyjęto również zobowiązanie KE do wdrożenia polityki zawieszania płatności jak najszybciej po wykryciu poważnych uchybień w systemie. Parlament oczekuje kwartalnego sprawozdania z korekt i odzyskanych kwot, które podlegają kontroli Trybunału Obrachunkowego oraz przedstawienia obiektywnych, jasnych i pełnych informacji o zdolności Komisji do odzyskania nienależnie wypłaconych środków.

Parlament wyraża także ubolewanie z powodu niższego niż spodziewany poziomu wydatków na Fundusz Spójności, EFRR i EFS w nowych państwach członkowskich w związku z trudnościami z absorpcją środków. Parlament oczekuje od Komisji wyjaśnienia niższych niż przewidywane wydatków na działania strukturalne dla poszczególnych krajów. W latach 2000-2006 na działania strukturalne wydano około 260 mld euro. W tym 213 mld euro zostało przeznaczone na 15 starych państw członkowskich. Na programy funduszy strukturalnych przeznaczono 195 mld euro, zaś na Fundusz Spójności 18 mld euro. 47 mld euro odłożono na nowe państwa członkowskie (fundusze przedakcesyjne i działania strukturalne). W latach 2004-2006 około 16 mld euro zostało rozdzielonych pomiędzy około 200 programów w nowych państwach członkowskich.

⇒ **Wydatki na pomoc parlamentarną**

Posłowie udzielili również absolutorium z wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego. Z zadowoleniem przyjmują i popierają zobowiązanie przewodniczącego PE do zapewnienia wejścia w życie statutu asystentów – który zaproponuje Komisja, a zatwierdzi Rada – równocześnie z wejściem w życie statutu posłów. Parlament podkreśla, że pomoc parlamentarna wymaga elastyczności i mobilności, a nowy statut asystentów powinien określać minimalne standardy w zakresie wynagrodzenia i świadczeń socjalnych, zgodnie z właściwym prawodawstwem europejskim. Parlament uważa, że do pomocy parlamentarnej nie należy zatrudniać krewnych posłów, a niezgodność z prawodawstwem krajowym lub z przepisami dotyczącymi zwrotu kosztów i diet posłów powinna powodować automatyczne zawieszenie wypłat i ściąganie nienależnie wypłaconych kwot.

⇒ **Dobrowolny fundusz emerytalny**

Parlament wyraża zdziwienie, że członkowie dobrowolnego funduszu emerytalnego będą mogli nadal nabywać kolejne prawa emerytalne po wejściu w życie statutu posłów. Posłowie przypominają Prezydium, że po wejściu w życie statutu posłów działalność dobrowolnego funduszu emerytalnego powinna być stopniowo ostatecznie zamykana i ograniczać się do honorowania istniejących praw (nabytych do czerwca 2009 r.). Oznacza to, że ani obecni posłowie, ani inni członkowie nie będą mogli dalej płacić składek do funduszu. W listopadzie 2006 r. dobrowolny fundusz emerytalny liczył 659 członków. Miesięczne składki do funduszu na jednego posła wynoszą 3354,21 euro (jedną trzecią, to jest 1180,07 euro, płaci poseł, zaś dwie trzecie, to jest 2236,14 euro, płaci Parlament).

7. BUDŻET - Preliminarz wpływów i wydatków Parlamentu Europejskiego w roku budżetowym 2009

Budżet na 2009 r. powinien sprostać wyzwaniom związanym z wejściem w życie Traktatu z Lizbony, wyborami do Parlamentu oraz nowym statutem posła i zmianą kadencji. Parlament przyjął sprawozdanie posła Janusza Lewandowskiego (EPP-ED, Polska) ws. preliminarza wpływów i wydatków PE w 2009 roku. Ogólny poziom budżetu na 2009 r. będzie jednak niższy niż tradycyjne dobrowolne ograniczenie udziału Parlamentu do 20% wydatków na administrację. „Te 20% to nie jest żaden cel sam w sobie, ale mądre samoograniczenie, które zwiększa naszą wiarygodność, gdy oczekujemy dyscypliny budżetowej od innych instytucji. Mam nadzieję, że przedstawiony plan wydatków jest bliski temu, jaki będzie ostatecznym budżetem Parlamentu” - powiedział poseł **Janusz Lewandowski** (EPP-ED, Polska) podczas debaty nad sprawozdaniem.

Posłowie wyrażają zadowolenie w związku z dokonaniem rozsądnych szacunków wydatków związanych z nowym statutem posła, zwłaszcza, że istnieje możliwość dostosowania ich wysokości na późniejszym etapie. Sekretarz generalny będzie informował Prezydium i Komisję Budżetową o zamiarach uczestnictwa lub odstępstw poszczególnych państw członkowskich od statutu, gdy tylko informacje te będą dostępne. Posłowie przypomnieli swoje wytyczne w zakresie nowego systemu wynagradzania asystentów posłów. „Przejrzyste uregulowanie zasad wynagradzania asystentów nie powinno być terenem przetargu i sporu grup politycznych, gdyż jest to wspólna odpowiedzialność całego Parlamentu w sytuacji, w której zwraca się on w przyszłym roku o odnowienie mandatu zaufania” - stwierdził poseł Janusz Lewandowski.

Z zadowoleniem przyjęto również włączenie 65 zaproponowanych nowych stanowisk do preliminarza (co oznacza kwotę 2 020 023 EUR na 2009 r.) z jednoczesnym umieszczeniem 15% tych środków w rezerwie. „Utworzono tak zwaną rezerwę lizbońską w związku z tym, że czekamy na wyniki prac specjalnie powołanej grupy, aby zbadać zależność pomiędzy traktatem lizbońskim, a nowymi potrzebami Parlamentu” - poinformował sprawozdawca. „Komisja Budżetowa odniosła się do roszczeń grup politycznych i uznała potrzebę zasilenia kadrowego, ale musi to być podporządkowane zasadom dyscypliny budżetowej, mianowicie *reemployment* bierze górę nad powoływaniem nowych etatów” - powiedział poseł Lewandowski.

Długoterminowy strategiczny plan dotyczący polityki w zakresie nieruchomości obejmujący koszty utrzymania i kwestie środowiskowe zostanie przedstawiony do końca maja 2008 r. Parlament pragnie być informowany o pracach Prezydium i Komisji nad porozumieniem dotyczącym zakupu budynków i kosztów. Rezerwa na budynki zawarta w projekcie preliminarza wynosi 30 mln EUR i jest o 10 mln EUR wyższa niż w roku 2008. Parlament podjął decyzję o umieszczeniu w rezerwie sumy 3 400 000 euro, określonej przez Prezydium w szacunkach wstępnych, w oczekiwaniu na wyjaśnienia techniczne, administracyjne i finansowe dotyczące proponowanych prac usuwania azbestu w budynku SDM w Strasburgu. Finansowane będą nadal priorytety ustalone w budżecie na 2008 r., co przede wszystkim dotyczy poprawy usług dla posłów w związku z tłumaczeniem ustnym i usługami analitycznymi w bibliotece. Prezydium wskazało na możliwość pojawienia się dodatkowych, nieuwjętych obecnie w budżecie potrzeb dotyczących Wszechnicy (centrum dla

odwiedzających). Przyjęcie projektu budżetu odbędzie się w pierwszym czytaniu w październiku 2008 r. zgodnie z procedurą głosowania określoną w traktacie.

8. POLITYKA KONSUMENCKA - Większe bezpieczeństwo konsumentów

Sprawozdanie w sprawie "Strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013" było tematem obrad podczas sesji Parlamentu Europejskiego. Ochrona konsumenta musi być uwzględniana we wszystkich przepisach UE i nie należy jej postrzegać jako odrębnego obszaru polityki. Jest ona niezbędnym elementem układanki, bez której rynek wewnętrzny pozostałby niekompletny.

W sprawozdaniu **Lasse Lehtinena** (PSE, Finlandia) posłowie z zadowoleniem przyjmują strategię polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013, ale jednocześnie podkreślają, że strategia ta wymaga dalszych aktywnych i konsekwentnych działań, aby rzeczywiście funkcjonować z korzyścią dla konsumentów. Posłowie apelują o „podjęcie środków gwarantujących, że 27 miniryneków krajowych w UE zostanie rzeczywiście przekształconych w największy rynek detaliczny na świecie”. Aby to osiągnąć, obywatele muszą mieć takie samo poczucie bezpieczeństwa przy dokonywaniu zakupów przez Internet, jak w przypadku zakupów w lokalnym sklepie na rogu, a małe i średnie przedsiębiorstwa muszą wiedzieć, że mogą polegać na takich samych prostych przepisach w każdym miejscu na rynku wewnętrznym.

Jedną z największych przeszkód w rozwoju rynku wewnętrznego w zakresie handlu detalicznego jest brak przejrzystości związany z umowami konsumenckimi. Dlatego Parlament popiera starania Komisji, których celem jest „**wprowadzenie standardowych umów oraz warunków dotyczących umów zawieranych online, które miałyby tę samą moc we wszystkich państwach członkowskich UE**”. Prawo konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów powinno zostać wsparte poprzez „zagwarantowanie integralności oznakowania CE oraz poprawę nadzoru rynkowego na wszystkich odpowiednich szczeblach krajowych”. Ponadto Komisja została wezwana do utworzenia Urzędu Ochrony Konsumenta. Kilka krajów powołało taki urząd, lecz konieczny jest Europejski Ombudsman zajmujący się sprawami konsumentów i stojący na straży ich interesów.

9. ŚRODOWISKO - Dane naukowe dotyczące zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego (Raport okresowy). Obecne działania na rzecz łagodzenia zmian klimatu niewystarczające

Parlament Europejski przyjął raport okresowy, w którym sprzeciwia się podważaniu wyników badań nad przyczynami i skutkami zmian klimatu. Posłowie uważają, że zgromadzona dotychczas wiedza uzasadnia konieczność pilnej redukcji emisji gazów cieplarnianych ograniczającej zmianę klimatu do +2°C. a obowiązujące polityki w zakresie łagodzenia zmian klimatu nie są wystarczające do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Jednocześnie posłowie opowiadają się za dodatkowymi badaniami nad wpływem polityki promowania biopaliw. W sprawozdaniu okresowym posłowie ograniczyli się do prezentacji potwierdzonych naukowo faktów dotyczących procesów związanych ze zmianami klimatu. Mandat Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych wymaga sformułowania zaleceń dotyczących przyszłej

zintegrowanej polityki UE dotyczącej zmiany klimatu, które znajdują się w jej sprawozdaniu końcowym. Zgodnie z decyzją Parlamentu z lutego br, mandat Komisji tymczasowej został przedłużony do lutego 2009 roku

⇒ **Potrzebne większe ograniczenia emisji**

Globalna emisja dwutlenku węgla w latach 1970 i 2004 wzrosła o około 80%, a wzrost ten wynika głównie z wykorzystywania paliw kopalnych. Posłowie przekonują, że wyniki badań wskazują na ryzyko poważnego wpływu na naszą planetę, jeżeli nie zostaną przyjęte środki na rzecz spowolnienia dalszego wzrostu poziomu emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych. Obowiązująca polityka w zakresie łagodzenia zmian klimatu będzie niewystarczająca do zmniejszenia globalnej emisji gazów cieplarnianych w przeciągu najbliższych dziesięcioleci. Aby uniknąć poważnych zagrożeń, poziom globalnych emisji gazów cieplarnianych musi być zmniejszony o 50% do 85% w porównaniu z poziomem z 2000 roku. Jeżeli nie zostaną przyjęte żadne środki, roczny koszt przewidywanej zmiany klimatu wyniesie w 2050 r. od 5% do 20% PKB podczas gdy cele klimatyczne można osiągnąć pod warunkiem wydawania co roku 1% PKB na środki w tym zakresie. Parlament zgadza się ze strategicznym celem UE, jakim jest ograniczenie globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej, ale uważa, że wysiłki zmierzające do ograniczenia emisji winny w istocie być ukierunkowane na utrzymanie wzrostu sporo poniżej zamierzonej wartości 2°C, gdyż taki poziom ocieplenia miałby już poważny wpływ na społeczeństwo. Realizacja tego celu wymagać będzie od krajów uprzemysłowionych zmniejszenia do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 25%-40% w stosunku poziomu z 1990 r. Parlament przestrzega, że szansa na rozpoczęcie działań łagodzących potrzebnych do osiągnięcia założonych 2°C minie w połowie następnego dziesięciolecia.

⇒ **Łagodzić zagrożenie dla ludzi i siedlisk przyrodniczych**

Posłowie odwołują się do danych naukowych, które świadczą o pilnej potrzebie wdrożenia środków przystosowawczych i łagodzących w celu ograniczenia poważnego zagrożenia dla ludzi, różnorodności biologicznej flory i fauny, siedlisk i infrastruktury, przede wszystkim w krajach rozwijających się, ale także w Europie i innych bogatszych częściach globu. Zgodnie z przewidywaniami 20%-30% wszystkich gatunków będzie narażonych na większe ryzyko wyginięcia w sytuacji wzrostu ocieplenia o 1,5°C-2,5°C. Złagodzenie zmiany klimatu jest kluczowe dla zachowania biologicznej różnorodności na świecie i utrzymania usług ekosystemowych.

⇒ **Biopaliwa - obszar niezbadany**

Posłowie opowiadają się za dodatkowymi badaniami nad wpływem polityki promowania biopaliw i ich skutkami dla wzrostu wylesiania, rozszerzania się areału gruntów uprawnych i światowej podaży żywności.

10. ŚRODOWISKO - Ochrona środowiska poprzez prawo karne

Sankcje karne nakładane za poważne wykroczenia przeciwko środowisku mogą przyczynić się do poprawy stosowania unijnego prawodawstwa w tej dziedzinie. Parlament zatwierdził projekt nowej dyrektywy, która przewiduje, że wszelkie niezgodne z prawem działania szkodzące środowisku naturalnemu uznawane będą za

przestępstwa ścigane na mocy prawa karnego we wszystkich państwach członkowskich. Projekt jest wynikiem kompromisu zawartego między Parlamentem i Radą.

Przyjmując sprawozdanie posła **Hartmuta Nassauera** (EPP-ED, Niemcy) posłowie zgodzili się z ogólną zasadą, która zobowiązuje państwa członkowskie do stosowania sankcji karnych wobec niezgodnych z prawem działań, popełnianych rozmyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania, które mogą prowadzić do utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu ludzi lub szkodzić powietrzu, wodzie, glebie, roślinom i zwierzętom. Wśród przestępstw podlegających sankcjom karnym projekt dyrektywy wymienia zrzucanie, emisję lub wprowadzanie takich ilości substancji lub promieniowania jonizującego na powierzchnię ziemi lub do powietrza, powłoki skalnej, gleby lub wody, które powodują lub mogą powodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, gleby, skały, wody, zwierząt lub roślin. Posłowie popierają także ściganie przestępstw przeciwko okazom chronionych gatunków dzikiej fauny i flory, niszczenia chronionych siedlisk przyrodniczych i dystrybucji substancji zubożających warstwę ozonową. Generalnie chodzi o nielegalne zanieczyszczenie powietrza, gleby albo wód szkodliwymi substancjami na dużą skalę, nielegalny przewóz odpadów czy też handel zagrożonymi gatunkami roślin i zwierząt.

Dyrektywa zawiera cały katalog zakazanych działań, ale krajom członkowskim pozostawia określenie wysokości sankcji karnych. Wymaga jedynie, były one „skuteczne, proporcjonalne i odstrasające”. W pierwotnym projekcie Komisja Europejska szła dalej, harmonizując nie tylko zakres przestępstw, ale także poziom sankcji. Ogłaszając projekt legislacyjny w lutym zeszłego roku, KE proponowała co najmniej 5-10 lat więzienia i od 300 tys. do półtora miliona euro grzywny za najpoważniejsze przestępstwa.

Bezpośrednim impulsem do dyrektywy był przypadek statku „Probo Koala” pod banderą panamską, który w sierpniu 2006 roku nielegalnie przywiózł na Wybrzeże Kości Słoniowej pół tysiąca ton toksycznych odpadów. Rozrzucano je na składowiskach i polach wokół Abidżanu. W rezultacie skażenia ponad pięć tysięcy osób się zatrulo, a co najmniej trzy zmarły. Do tej pory legislacja w sprawie zanieczyszczania środowiska różniła się znacząco w krajach członkowskich UE. W zależności od przyjętej polityki, kary były mniej lub bardziej surowe, albo nie było ich wcale. Tymczasem, jak tłumaczył w Parlamencie Europejskim komisarz ds. wymiaru sprawiedliwości Jacques Barrot, „w przypadku najpoważniejszych przestępstw tylko prawo karne może mieć rzeczywisty efekt odstrasający”. Dyrektywa przewiduje, że kraje członkowskie mają dwa lata na wprowadzenie koniecznych zmian w swoich kodeksach prawnych.

11. ŚRODOWISKO - Zakaz wywozu rtęci metalicznej od 2011 roku

Zakaz wywozu rtęci i jej związków począwszy od 15 marca 2011 roku proponują Parlament i Rada w uzgodnionym wspólnie projekcie rozporządzenia, który przyjęli posłowie. Komisja Europejska powinna również przeanalizować, czy istnieje potrzeba wprowadzenia zakazu importu rtęci na teren Wspólnoty. Zakaz wejdzie w życie trzy miesiące wcześniej niż chciała Rada i prawie siedem miesięcy wcześniej niż

proponowała Komisja w swoim wniosku. Zakaz obejmuje oprócz rtęci metalicznej także rudy rtęci i jej inne związki. Związki rtęci wykorzystywane w celach naukowych nie będą objęte zakazem. Rtęć i jej związki są wysoce toksyczne dla ludzi, w szczególności dla rozwijającego się układu nerwowego dzieci. Substancja ta stanowi również zagrożenie dla ekosystemów oraz dzikiej fauny i flory. Głównymi źródłami podaży rtęci w Unii Europejskiej są nadwyżki z sektora chloro-alkalicznego, rtęć będąca produktem ubocznym z górnictwa metali nieżelaznych i operacji wytopu i rtęć będąca produktem ubocznym oczyszczania gazu ziemnego.

⇒ **Bezpieczne składowanie rtęci**

Posłowie uzgodnili z przedstawicielami Rady, że rozporządzenie nakazywać będzie składowanie odpadów zawierających rtęć pod ziemią, w kopalniach soli lub głębokich formacjach skalnych, albo w specjalnych miejscach na powierzchni w sposób bezpieczny dla ludzkiego zdrowia i środowiska do czasu ich unieszkodliwienia. Komisja będzie śledzić badania nad bezpiecznymi metodami składowania i utylizacji rtęci i przedstawi PE i Radzie, do 1 stycznia 2010 roku, sprawozdanie oraz, jeśli zajdzie taka potrzeba, propozycję nowelizacji dyrektywy nie później niż do 15 marca 2013 roku.

⇒ **Komisja rozważy wprowadzenie zakazu importu rtęci**

Propozycja zgłoszona przez Parlament w pierwszym czytaniu, aby zakazem objąć także import rtęci do Wspólnoty nie znalazła się zawartym kompromisie. Porozumienie przewiduje natomiast, że Komisja zbada do 2010 roku, czy istnieje potrzeba wprowadzania takiego zakazu. Komisja ma też przeanalizować, czy zakaz eksportu należy rozszerzyć na inne związki rtęci i produkty zawierające rtęć, takie jak termometry, barometry i sfigmomanometry. Zmniejszając wykorzystanie rtęci w zastosowaniach przemysłowych, Unia Europejska boryka się z problemem składowania rosnących odpadów rtęciowych, które często są wywożone do krajów mniej rozwiniętych, w których standardy ochrony zdrowia pozostawiają wiele do życzenia. Po przyjęciu proponowanego rozporządzenia 12000 ton rtęci metalicznej pochodzącej z sektora chloro-alkalicznego będzie musiało zostać poddane utylizacji na terenie Wspólnoty. W marcu 2006 roku Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie strategii Wspólnoty w zakresie rtęci, a w lipcu ubiegłego roku zaakceptował propozycję zakazu stosowania rtęci w termometrach lekarskich oraz w innych urządzeniach pomiarowych przeznaczonych do otwartej sprzedaży konsumentom. Obecny projekt to kolejna odsłona realizacji ogólnej strategii, tym razem polegająca na ustanowieniu zakazu eksportu i określeniu zasad składowania rtęci metalicznej.

12. ROLNICTWO - Nowa strategia Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013)

Nowa strategia zdrowia zwierząt ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności, zapobieganie i ograniczanie występowania chorób zwierzęcych, zapewnienie swobodnego przepływu towarów i odpowiednich przemieszczeń zwierząt, promowanie praktyk hodowlanych i dobrostanu zwierząt, które zapobiegają zagrożeniom związanym ze zdrowiem zwierząt i minimalizują szkodliwy wpływ na środowisko. Parlament Europejski popiera cele, określone w nowej strategii zdrowia zwierząt, ale apeluje o większe zdecydowanie, zwiększenie zakresu szczepień zwierząt, dokładną kontrolę transportu

zwierząt oraz na granicach zewnętrznych, a także przejrzyste określenie finansowania poszczególnych działań. Posłowie opowiadają się także za zakazem klonowania zwierząt do celów gospodarczych. Takie zalecenia zawarte zostały w sprawozdaniu Janusza Wojciechowskiego (UEN, Polska), które przyjęli posłowie.

Podczas debaty poprzedzającej głosowanie nad sprawozdaniem poseł **Janusz Wojciechowski** wskazywał na zasadnicze elementy strategii, do których odnosi się jego sprawozdanie. Po pierwsze, promocja lepszych standardów ochrony zwierząt i sprawiedliwa konkurencja, która oznacza, że te same standardy powinny być wymagane od producentów unijnych, jak i tych, którzy eksportują produkty zwierzęce na rynek europejski. Kolejna istotna kwestia to wsparcie dla programu szczepień, jako środka zmniejszającego ryzyko zachorowań. Inny problem to system odszkodowawczy, który powinien uwzględniać straty pośrednie, związane z kryzysem na rynku. Kontrola na granicach zewnętrznych powinna być kontrolą rzeczywistą, która skutecznie zapobiega nielegalnemu wwozowi zwierząt niewiadomego pochodzenia na obszar unijny. Ostatnia kwestia, którą podniósł sprawozdawca, to czas obowiązywania strategii i jej finansowanie. „Te ambitne cele nie są dostatecznie wsparte środkami finansowymi, a powinny być one finansowane z budżetu Unii” - podkreślił Janusz Wojciechowski. Zauważył też, że rok 2013 jest zbyt krótkim terminem, żeby rzeczywiście te plany legislacyjne były wdrożone w życie. Swoją wypowiedź poseł Wojciechowski zakończył cytatem z Mahatmy Gandhiego, który powiedział, że „wielkość narodu i jego moralny rozwój może być mierzony przez sposób, w jaki traktuje on zwierzęta”.

⇒ **Szczepienia zwierząt**

Posłowie zdecydowanie poparli działania na rzecz zwiększenia zakresu szczepień. W opinii posłów, dla wprowadzenia skutecznego systemu szczepień niezbędne jest zapewnienie gwarancji dochodu właścicielom szczepionych zwierząt, ponieważ mogą mieć oni problemy ze sprzedażą produktów pochodzących od szczepionych zwierząt. Należy zapewnić odpowiednie wsparcie finansowe, zachęcające do stosowania szczepień, a także zagwarantować, że produkty pochodzące od zaszczepionych zwierząt nie podlegają żadnym ograniczeniom. Posłowie wzywają Komisję i państwa członkowskie do stosowania wybranych środków zapewniających nieograniczony obrót produktami pochodzącymi od zwierząt szczepionych. Wśród tych środków powinny znaleźć się m.in. zakaz umieszczania na etykietach informacji, że produkt pochodzi od szczepionych zwierząt, skuteczne strategie informowania społeczeństwa o bezpieczeństwie produktów pochodzących od zwierząt szczepionych oraz zawarcie przez rządy, organizacje rolników, organizacje konsumentów, podmioty działające w sektorze handlu i handlu detalicznego porozumień w sprawie swobodnego obrotu produktami pochodzącymi od zwierząt szczepionych.

⇒ **Ograniczanie ryzyka**

Posłowie uważają, że system kompensacyjny oparty na systemie depozytów powinien być powiązany z zachętami do zapobiegania zagrożeniom w postaci redukcji składek na krajowy lub regionalny fundusz zdrowia zwierząt, jeśli właściciele zwierząt podejmą dodatkowe środki ograniczające ryzyko (np. szczepienia). Parlament popiera możliwość pokrywania pośrednich strat, niewynikających wprost z likwidacji ognisk choroby, na przykład poprzez tworzenie krajowych instrumentów ubezpieczeniowych przez hodowców zwierząt gospodarskich. Parlament wskazuje, że wysokie zagęszczenie w systemach intensywnej hodowli może zwiększać ryzyko

rozprzestrzeniania się chorób oraz utrudniać ich opanowanie, tam gdzie stosowane są nieodpowiednie środki kontroli chorób. Do takiej samej sytuacji może dojść w przypadku innych systemów hodowli, jeżeli środki kontroli chorób nie będą właściwie wdrażane. Posłowie podkreślają znaczenie odległości między fermami dla skuteczności kontrolowania epidemii. Apelują o dokładniejszą kontrolę warunków transportu zwierząt, w tym monitorowanie trasy przejazdu ciężarówek poprzez system GPS. Posłowie nie zgodzili się jednak na ograniczenie transportu zwierząt rzeźnych i hodowlanych do czasu nieprzekraczającego 9 godzin. Posłowie apelują o szczególną ostrożność przy wzbogacaniu pasz proteinami, aby uniknąć zakażenia krzyżowego białka zwierzęcego różnych gatunków w paszach zwierząt hodowlanych. Parlament wyraża ponadto przekonanie, że klonowanie zwierząt dla celów gospodarczych powinno być zabronione.

⇒ **Finansowanie**

Parlament podkreśla potrzebę wyjaśnienia roli UE, państw członkowskich oraz sektora rolnictwa w finansowaniu przedsięwzięć w zakresie zdrowia zwierząt i wzywa Komisję, aby w debacie nad nowym budżetem popierała rozszerzenie możliwości obecnego funduszu weterynaryjnego. Posłowie uważają, że wspólna polityka w zakresie zdrowia zwierząt jest jednym z najbardziej zintegrowanych obszarów polityki unijnej, dlatego powinna być w większości finansowana z budżetu wspólnotowego. Choroby zwierzęce regularnie trzebią stada hodowlane w niektórych regionach UE wpływając niekorzystnie na gospodarki wszystkich krajów i przynosząc straty hodowcom. Wpływają także na spożycie mięsa i zaufanie konsumentów do sektora hodowlanego. Wirus ptasiej grypy H5N1 nadal występuje powszechnie w Azji i niektórych rejonach Afryki. Kilka lat temu wirus zdziesiątkował stada ptactwa w Niemczech i Holandii. Północne kraje UE dotknął zmutowany wirus powodujący chorobę niebieskiego języka u hodowlanego bydła.

Następnym krokiem po przyjęciu sprawozdania posła **Janusza Wojciechowskiego** będzie przygotowanie przez Komisję Europejską konkretnych wniosków legislacyjnych. Szczegółowy Plan Działań KE oczekiwany jest najpóźniej jesienią br.

13. RÓWNOUPRAWNIENIE - Jak zachęcić kobiety do pracy naukowej?

Parlament Europejski przyjął raport, w którym wskazuje na niewystarczającą reprezentację kobiet w nauce. Posłowie uważają, że zmianie powinny ulec zasady rekrutacji kobiet do zespołów badawczych, tak aby zapewnić w nich co najmniej 40% reprezentację kobiet. Obowiązujący obecnie cel zapewnienia 25% udziału kobiet na stanowiskach kierowniczych w dziedzinie badań w sektorze publicznym Parlament uważa za zbyt mało ambitny.

„Przeciekający rurociąg”, „lepka podłoga”, „szklany sufit” takie określenia opisujące sytuację kobiet w nauce padają w raporcie przygotowanym przez **Brittę Thomsen** (PSE, Dania). Jak zauważyła sprawozdawczyni, w Unii Europejskiej kobiety stanowią mniejszość wśród badaczy. Pomimo, iż kobiety stanowią w UE ponad 50 % studentów i uzyskują ponad 43 % tytułów doktorskich, zajmują średnio tylko 15 % wyższych stanowisk akademickich. W dobie zagrożenia niedoborem pracowników naukowych w ważnych dziedzinach, Unia Europejska nie może pozwolić sobie na marnowanie talentów. A skoro talent nie jest związany z płcią, to korzyści z tych

dziedzin byłyby dużo większe, gdyby kobiety w pełni uczestniczyły w nauce. Co zatem, zdaniem posłów, należy zrobić, aby zwiększyć liczbę kobiet - naukowców?

⇒ **Po pierwsze: obudzić ciekawość**

Według Parlamentu jest sprawą najwyższej wagi, aby od wczesnych etapów edukacji propagowano naukę jako dziedzinę interesującą dla obu płci. Ta kwestia powinna być uwzględniona przy planowaniu materiałów dydaktycznych oraz w szkoleniu nauczycieli. Parlament zachęca państwa członkowskie do promowania takich działań, które zachęcą dziewczęta do podejmowania studiów wyższych na kierunkach ścisłych i technicznych oraz zdobywania stopni naukowych w tych dziedzinach. W publikacjach dotyczących historii nauki i techniki nie należy pomijać wkładu kobiet, ponieważ wzorce osobowe mogą działać zachęcająco dla dziewcząt.

⇒ **Po drugie: zmienić zasady rekrutacji i oceniania**

Parlament wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzania bardziej przejrzystych procedur rekrutacji i do zapewnienia równowagi płci w zespołach ds. oceny i komisjach rekrutacyjnych (w których członkowie są mianowani) poprzez zapewnienie składu o proporcjach co najmniej 40 % kobiet i co najmniej 40 % mężczyzn. Podobnie stosowane obecnie kryteria oceny naukowców na podstawie liczby publikacji, są nie zawsze neutralne pod względem płci. Dlatego posłowie wzywają Komisję i państwa członkowskie do „uwzględnienia w definicji doskonałości i „dobrego badacza” różnic między karierami naukowymi mężczyzn i kobiet”.

⇒ **Po trzecie: wspierać badaczki**

Parlament wzywa „do zapewnienia środków na badania naukowe adresowanych do kobiet, do tworzenia programów coachingu i wspierania uczestnictwa młodych kobiet naukowców w programach badawczych oraz przyznawania stypendiów, które pomogą im pozostać w środowisku akademickim i badawczym”. Posłowie wyrażają „zadowolenie z działań prowadzonych przez Europejską Platformę Kobiet Naukowców”, której celem jest zwiększenie udziału kobiet w nauce i zwiększenie liczby kobiet naukowców na stanowiskach decyzyjnych.

⇒ **Po czwarte: uwzględnić potrzeby rodziny**

Przerwy, które kobiety robią w karierze naukowej z przyczyn rodzinnych, negatywnie wpływają na ich możliwości zawodowe, ponieważ większość ich kolegów nie robi takich przerw i w związku z tym może osiągać porównywalne stanowiska w młodszym wieku, a tym samym zdobywać przewagę w dalszej karierze. Dlatego posłowie wzywają Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia potrzeb rodzinnych „poprzez umożliwienie wprowadzenia elastycznych godzin pracy, lepsze usługi w dziedzinie opieki nad dzieckiem i dostępność zabezpieczenia społecznego za granicą” oraz do zapewnienia takich warunków urlopu rodzicielskiego, które dają mężczyznom i kobietom prawdziwą swobodę wyboru. Ponadto, należy skorygować limity wiekowe stosowane przy przyznawaniu stypendiów. Jak zauważają posłowie, te limity działają ze szkodą głównie dla kobiet, które często opiekują się dziećmi lub innymi osobami będącymi na ich utrzymaniu.

14. RÓWNOUPRAWNIENIE - Parlament w walce z dyskryminacją

Parlament Europejski podczas sesji w Strasburgu zajął się sprawozdaniem na temat równych szans i niedyskryminacji w UE. Sprawozdawczyni **Elizabeth Lynne** (ALDE, Wielka Brytania) wezwała do stworzenia całościowej dyrektywy antydyskryminacyjnej zwalczającej dyskryminację ze względu na wiek, religię, niepełnosprawność, przekonania, orientację seksualną. Wskazała także na potrzebę efektywnych sankcji i wsparcia dla ofiar, a w szczególności prawnej rekompensaty. „Obywatele mają za mało informacji na temat możliwych środków zaradczych w wypadku dyskryminacji” - powiedziała Lynne.

Nie wszyscy posłowie zgodzili się z całościowym podejściem zaproponowanym przez Lynne, ale ostatecznie Parlament przyjął jej propozycję. Polacy głosowali przeciw, z wyjątkiem europosłów SLD, SdPi, a także Partii Demokratycznej. Od głosu wstrzymał się eurodeputowany PSL Czesław Siekierski. W przyjętej większością 100 głosów rezolucji eurodeputowani przypomnieli KE „o jej zobowiązaniu do przedstawienia kompleksowej dyrektywy obejmującej niepełnosprawność, wiek, religię lub światopogląd oraz orientację seksualną, która uzupełniłaby pakiet istniejących przepisów antydyskryminacyjnych”. Zdaniem Parlamentu potrzebna jest dyrektywa, która zakaze „wszelkich form dyskryminacji” oraz jednoznacznie stwierdzi, że „nie istnieje żadna hierarchia różnorodnych form dyskryminacji oraz że wszelkie jej formy należy zwalczać z równą stanowczością”.

Dyrektywa taka z inicjatywy komisarza ds. równości szans Vladimira Špidli znalazła się w zapowiedziach legislacyjnych Komisji Europejskiej na 2008 rok. Lecz Komisja ogłosiła w kwietniu, że projekt, który przestawi, będzie dotyczył tylko niepełnosprawności, gdyż na inną dyrektywę nie zgodzą się kraje członkowskie. W Radzie UE dyrektywa wymaga jednomyślności. „Zdecydowaliśmy się na wariant realistyczny” - tłumaczyła rzeczniczka komisarza **Katharina von Schnurbein**. Autorka rezolucji PE, brytyjska liberałka **Elizabeth Lynne** jest tym oburzona. „Każdy obywatel UE zasługuje na to, by być traktowanym w taki sam sposób” - powiedziała podczas debaty. Gorąco wspierała ją lewa strona sali plenarnej PE. „Dziwne, że teraz się państwo rakiem wycofujecie z własnej inicjatywy, chociaż potrzebujemy silnych środków prawnych i odwoławczych” - apelował do obecnego podczas debaty Špidli brytyjski laburzysta **Stephen Hughes**. „Nie możemy przyjąć do wiadomości tego, że homoseksualiści mają mniej praw człowieka niż na przykład imigranci” - dodała reprezentantka Zielonych z Niemiec **Elisabeth Schroedter**. Holenderska liberałka **Sophie In't Veld** zauważyła z kolei, że „brak konsensusu wśród krajów członkowskich nigdy nie był przeszkodą dla inicjatyw legislacyjnych Komisji Europejskiej, np. w sprawach energetycznych”.

Głosy przeciwne padały z ław chadecji EPP-ED, głównie z ust Niemców z CDU-CSU. **To Niemcy bowiem są największym przeciwnikiem przyjęcia szerokiej dyrektywy**. Przy czym wcale nie chodzi o sprzeciw wobec zakazu dyskryminacji gejów i lesbijek. Raczej o zasadę, że walka z dyskryminacją jest domeną krajów członkowskich, a także o obawę przed dużymi kosztami dla przedsiębiorstw. „UE ma już wiele przepisów antydyskryminacyjnych. Podejście szerokie nie jest dobre, bo oznacza więcej biurokracji, więcej kosztów dla obywateli, a mniejszą jasność prawną” - argumentowała eurodeputowana CDU **Anja Weisgerber**. Ostatecznie jednak w głosowaniu przepadły poprawki forsowane przez EPP-ED, które wykreślały z rezolucji wszelkie apele o szeroką, ramową dyrektywę.

Obecnie unijne prawo (dyrektywa z 2000 roku) zakazuje wszelkich form dyskryminacji tylko w miejscu pracy. Ponadto obowiązuje dyrektywa w sprawie równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne. Dokonawszy przeglądu obowiązujących przepisów, Komisja uznała, że dyskryminacja ze względu na orientację seksualną, niepełnosprawność, religię oraz wiek w innych obszarach jest wciąż problemem i wymaga ustawodawstwa na szczeblu europejskim, ale najpilniejszą sprawą jest ochrona osób niepełnosprawnych. **Liz Lynne** była pełna zrozumienia dla komisarza Špidli, który wielokrotnie opowiadał się za szeroką dyrektywą dotyczącą dyskryminacji. „Szkoda, że poglądy pana komisarza nie spotkały się z uznaniem reszty Komisji” - powiedziała. Przekonując, że „to też jest jakiś postęp”, Komisja ma wraz z projektem wiążącej dyrektywy dotyczącej niepełnosprawnych przedstawić 25 czerwca komunikat z „zaleceniami” na temat dyskryminacji z innych powodów niż niepełnosprawność.

15. POLITYKA MORSKA - Obchody Europejskiego Dnia Morza w Parlamencie Europejskim

W przyjętym przez Parlament sprawozdaniu na temat zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej autorstwa **Williego Piecyka** (PSE, Niemcy) posłowie z zadowoleniem przyjęli komunikat i plan działań KE „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” z października 2007 r., w którym KE podjęła próbę określenia działań politycznych oraz instrumentów przyszłej unijnej polityki morskiej. Komisja przyjęła znaczną część żądań ujętych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z lipca 2007 r. choć, zdaniem posłów, zabrakło w nim konkretnych propozycji, działań oraz strategii politycznych. W sprawozdaniu, posłowie proponują skoncentrowanie się na najważniejszych żądaniach postawionych w rezolucji Parlamentu z lipca 2007 r. i określenie konkretnych działań politycznych, które powinny zapewnić realizację ambitnego celu, aby europejskie oceany i morza były najczystsze na świecie, stabilne w zakresie różnorodności biologicznej, rentowne gospodarczo i zbadane naukowo. Posłowie zwracają uwagę na wyjątkowe możliwości, jakie daje gospodarka morska jeśli chodzi o innowacje, badania naukowe, ochronę środowiska i bioróżnorodność oraz apelują o uwzględnienie tych kwestii w tworzonej właśnie zintegrowanej polityce morskiej.

⇒ Zmniejszanie emisji

PE wspiera założenia zakładające zmniejszenie o połowę do 2050 r. emisji gazów cieplarnianych i wzywa do znaczącego zmniejszenia tych emisji w ramach polityki morskiej. Powinno się to dokonać m.in. poprzez włączenie transportu morskiego do systemu handlu uprawnieniami do emisji. Parlament wzywa Komisję do ambitniejszego podejścia w zakresie zwalczania produkowanych przez statki tlenków siarki i azotu jak również zanieczyszczeń stałych poprzez:

- ustanowienie norm w zakresie emisji tlenków azotu dla statków wpływających do portów UE,
- uznanie Morza Śródziemnego, Morza Czarnego oraz północno-wschodniego Oceanu Atlantyckiego za obszary kontroli w zakresie emisji siarki (SECA) zgodnie z konwencją MARPOL,
- redukcję przez statki pasażerskie pływające na obszarach kontroli maksymalnego stężenia siarki dopuszczalnego w paliwie z 1,5 % do 0,5 %,

- wprowadzenie instrumentów podatkowych np. podatków lub opłat za produkowany przez statki dwutlenek siarki oraz tlenki azotu oraz określenia sposobów nałożenia takich środków i opłat na wszystkie statki, niezależnie od bandery, zawijające do portów we Wspólnocie,
- wprowadzenie zróżnicowanych opłat portowych i żeglugowych preferencyjnych dla statków z niską emisją dwutlenku siarki oraz tlenków azotu,
- stopniowe wprowadzenie wymogu korzystania z energii elektrycznej z lądu przez statki w porcie,
- przedstawienie projektu dyrektywy UE w sprawie jakości paliwa stosowanego przez statki.

⇒ **Zanieczyszczenia morza i powietrza w regionach portowych**

Zanieczyszczenie powietrza dotyka liczne miasta i regiony portowe, dlatego posłowie wzywają państwa członkowskie i Komisję do znaczącej poprawy zachęt, np. poprzez zwolnienia podatkowe, do dostarczania statkom w portach energii elektrycznej z lądu. Równe traktowanie energii elektrycznej i oleju bunkrowego w celach podatkowych stanowiłoby istotną zachętę dla portów i armatorów do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza w miastach portowych poprzez inwestowanie w dostawę energii elektrycznej dla statków w portach. Ponadto zanieczyszczenia trafiające do morza z lądu stanowią znaczącą część całkowitego zanieczyszczenia morza. Parlament ponownie wzywa KE do przedłożenia planu działania w sprawie zmniejszenia tego rodzaju zanieczyszczenia oraz podkreśla swoje żądanie skierowane do państw członkowskich dotyczące bezzwłocznego stosowania aktów prawnych w tym zakresie, np. ramowej dyrektywy wodnej. W ramach realizacji postanowień ramowej dyrektywy wodnej należy uwzględnić plan działania w zakresie identyfikacji oraz usuwania amunicji i pozostałości uzbrojenia z działań wojennych, które toczyły się na Morzu Północnym i Bałtyckim.

⇒ **Zmiany klimatyczne, topnienie lodowców**

Zmiany klimatu są największym wyzwaniem dla polityki w XXI wieku, a obszary nadbrzeżne są szczególnie zagrożone klimatycznie uwarunkowanym podnoszeniem się poziomu morza, które może przybrać ogromną skalę z poważnymi konsekwencjami dla mieszkańców. Parlament przypomina, że topnienie lodowców wyrządza nieodwracalne szkody w życiu ludzi, zwierząt i roślin, dlatego przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący wystąpienia z inicjatywą w sprawie Arktyki.

⇒ **Zaangażowanie partnerów regionalnych**

Dla skutecznej polityki morskiej ważne jest zaangażowanie partnerów regionalnych i lokalnych, dlatego posłowie zalecają bliższą współpracę między europejskimi regionami nadmorskimi.

Po debacie w PE, Hans-Gert Pöttering, przewodniczący Rady Janez Janša oraz przewodniczący Komisji Barroso oficjalnie ustanowili pierwszy Europejski Dzień Morza podpisując deklarację trójstronną. Polityka ma stanowić odpowiedź na nowe wyzwania wynikające ze zmian klimatycznych, międzynarodowego piractwa i potrzeby lepszej ochrony osób pracujących na morzu i dlatego począwszy od 20 maja 2008 roku, Unia Europejska będzie co roku obchodzić **święto Europejskiego Dnia Morza**, którego celem jest zwrócenie uwagi na ekologiczne i ekonomiczne znaczenie

mórz i oceanów dla Unii Europejskiej, zgodnie z celami nakreślonymi w nowej, unijnej polityce morskiej. Oceany i morza mają z ekonomicznego oraz ekologicznego punktu widzenia istotne znaczenie dla UE. Długość zamieszkiwanego przez 1/3 ludności Europy wybrzeża UE na jej obszarach nadbrzeżnych oraz w regionach najbardziej oddalonych wynosi 320 000 km. Przemysł morski oraz usługi morskie jak również obszary nadbrzeżne są źródłem **40% PKB UE**.

16. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - Sytuacja Romów w Europie w świetle ostatnich wydarzeń w Neapolu

W ożywionej debacie, posłowie przedyskutowali sytuację Romów. Emocje były ogromne, ponieważ uwagę poświęcono ostatnim atakom na obozy Romów w rejonie Neapolu. Do napaści doszło, gdyż okoliczni mieszkańcy uwierzyli w bezpodstawne oskarżenia o porwanie dziecka, jakie padły na romską dziewczynę. Posłowie wezwali państwa członkowskie do wzmocnienia starań o przestrzeganie fundamentalnych praw oraz ułatwienia Romom integracji ze społecznością. Jednak nie wszyscy byli tego zdania. Włoski eurodeputowany **Luca Romagnoli** ze skrajnie prawicowej partii Fiamma Tricolore (Trójkolorowy Płomień) opowiedział się za utworzeniem „państwa dla Romów” w ramach rozwiązania problemów integracyjnych tej mniejszości. „Aby Cyganie mogli lepiej chronić swą tożsamość, opowiadam się za tym, by UE poparła ideę utworzenia państwa cygańskiego na Wschodzie Europy, skąd w większości pochodzą” - oznajmił **Romagnoli**. Dodał, że: „poprawiłby się ich poziom życia i, niech mi będzie wolno to powiedzieć, także naszego”. Włoski socjalista **Claudio Fava** odparł, że z taką propozycją „wystąpił już Goebbels w latach 30.” i podczas II wojny światowej „miejsce państw dla Cyganów i Żydów zajęły piece krematoryjne”.

„Sytuacja Romów jest straszna wszędzie w Europie, nie tylko we Włoszech” powiedziała **Livia Járóka** (EPP-ED, Węgry). Za tę sytuację należy winić zarówno prawicowe, jak i lewicowe rządy, ponieważ nie odniosły żadnego sukcesu w promowaniu integracji społeczności romskiej w społeczeństwie. „Rząd włoski powinien zwalczać dyskryminację a nie wysiedlać Romów z Włoch” podkreśliła. Podobnego zdania był **Martin Schulz** (PSE, Niemcy), który stwierdził, że ten problem występuje wszędzie w Europie i wynika z niezdolności do integracji mniejszości w społeczeństwie. Konieczne jest podjęcie ogólnoeuropejskich działań na rzecz integracji Romów, by nie stali się ofiarami tych, którzy prowadzą populistyczną prawicową politykę.

Viktória Mohácsi (ALDE, Węgry), która wróciła w Włoch, powiedziała, że podczas kampanii wyborczej we Włoszech używano wielu stereotypów przeciw Romom i uczyniono z nich „kozły ofiarne” i dlatego obecnie możemy obserwować skutki tej szkodliwej kampanii. Podkreśliła, że rząd włoski jest mocny względem tych najsłabszych, ale słaby względem tych silnych: gdy pojawiają się trudności, zamiast zabrać się za Camorrę i rozwiązywać prawdziwe problemy, wini Romów.

Monica Frassoni (Zieloni, Włochy) powiedziała, że “Ten Parlament nie jest miejscem do polemiki przeciw rządowi. To, co się stało we Włoszech, to rasistowski akt i prawo musi rozwiązać ten problem. Należy stosować reguły prawne, włącznie z tymi zwalczającymi zmuszanie dzieci do żebrania i squatting.

Cristina Muscardini (UEN, Włochy), powiedziała, że Parlament powinien monitorować wszechobecne w UE zastraszanie przed mniejszościami narodowymi. Dodała, że „podczas gdy inne kraje strzelały do obywateli państw trzecich, Włochy nie pozwoliły im utonąć w ich wodach terytorialnych”.

Roberto Musacchio (GUE/NGL, Włochy) powiedział, że dyrektywa z roku 2004 obowiązuje wszystkich i że powinniśmy potępić skandaliczne zachowanie takiego rządu. Podkreślił, że mobilność jest prawem każdego obywatela UE i powiedział, że Romowie powinni uzyskać status „ponadnarodowej mniejszości europejskiej”. Skrytykował tych, którzy używają polityki zastraszania, by osiągnąć sukces wyborczy.

Obecny podczas debaty komisarz ds. równości szans **Vladimir Špidla** powiedział, że: „Dla Unii Europejskiej, przewyciężenie nienawiści rasowej, pogromów oraz podpaień ma ogromne znaczenie”. Ponadto ostrzegł, że „historia europejska pokazuje, iż rasizm, nietolerancja i nienawiść o podłożu etnicznym wcześniej czy później prowadzą do katastrofy” i wezwał kraje członkowskie do zapewnienia społeczności romskiej tych samych praw i wolności, którymi cieszą się obywatele UE, oraz bezpieczeństwa, ponieważ incydent w Neapolu nie jest odizolowanym przypadkiem.

17. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE –Chiny, Birma i Liban

⇒ **Chiny**

Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie trzęsienia ziemi w Chinach, w wyniku którego zginęły dziesiątki tysięcy ludzi. Posłowie składają narodowi chińskiemu szczere kondolencje i wyrażają „smutek z powodu wszystkich, którzy odczuwają skutki trzęsienia ziemi”. Parlament „z zadowoleniem przyjmuje szybką reakcję władz chińskich na klęskę żywiołową w formie akcji ratunkowej” oraz „wyraża uznanie dla gotowości przyjęcia przez Chiny pomocy zagranicznej”. Z zadowoleniem przyjmuje też fakt, że „media chińskie i zagraniczne mogą przekazywać szczegółowe i dokładne informacje na temat katastrofy”.

Posłowie wzywają Radę i Komisję „do dostarczenia dotkniętym obszarom natychmiastowej pomocy, pomocy technicznej i wsparcia na rzecz odbudowy” za pośrednictwem programu ECHO. Komisarz Louis Michel powiedział, że UE przeznaczyła do tej pory 10 milionów euro na pomoc ofiarom katastrofy, w tym 2 miliony euro na dostawy namiotów i koców, o które w pierwszej kolejności proszą władze chińskie. Ponadto deputowani popierają wkład „państw członkowskich UE za pośrednictwem koordynowanego przez Komisję mechanizmu ochrony ludności oraz innych działań w ramach wysiłków humanitarnych wspólnoty międzynarodowej” oraz wzywają „do opracowania technologii kompleksowego i skutecznego systemu wczesnego ostrzegania w celu przygotowania społeczeństwa na trzęsienia ziemi i inne klęski żywiołowe”.

⇒ **Birma**

Parlament Europejski „zdecydowanie potępia niedopuszczalną powolność, z jaką na ten ciężki kryzys humanitarny zareagowały władze Birmy, przedkładające utrzymanie swoich rządów nad życie obywateli” - stwierdzają posłowie w przyjętej rezolucji w sprawie tragicznej sytuacji w Birmie. Posłowie wzywają rząd Birmy do „postawienia

życia ludzkiego na pierwszym miejscu” oraz zwracają się do państw południowo-wschodniej Azji, aby wykorzystały swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia kraju na natychmiastowe dostawy pomocy humanitarnej. Posłowie składają też szczerze kondolencje narodowi birmańskiemu i wszystkim tym, którzy cierpią z powodu katastrofy. Parlament Europejski wzywa jednocześnie rząd Birmy „do otwarcia terenów dotkniętych cyklonem dla operacji międzynarodowej pomocy humanitarnej”, w tym do „natychmiastowego wydania wiz pracownikom organizacji pomocowych, do zezwolenia ONZ i międzynarodowym agencjom humanitarnym na dystrybucję pomocy bezpośrednio wśród osób jej potrzebujących oraz do zezwolenia krajom ościennym, aby drogą powietrzną i morską udzielały pomocy ofiarom katastrofy”. Ponadto Parlament Europejski „ubolewa nad wypaczonymi priorytetami reżimu, nadal dążącego do przeprowadzenia pozornego referendum w sprawie fikcyjnej konstytucji, i odrzuca wynik referendum jako niewiarygodny”.

Parlament „wyraża zadowolenie z porozumienia osiągniętego na szczycie Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) (...) pozwalające ASEAN na koordynowanie międzynarodowych działań humanitarnych”. Posłowie wzywają rządy Chin i Indii, „aby wykorzystały swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia Birmy na natychmiastowe dostawy wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej”.

⇒ **Liban**

Przed głosowaniem nad projektem rezolucji głos zabrał przewodniczący PE **Hans-Gert Pöttering** wyrażając głęboką ulgę z powodu porozumienia, jakie udało się osiągnąć przywódcom libańskich partii politycznych w Doha. „Parlament Europejski wzywa wszystkie strony do pełnego wdrożenia zapisów porozumienia” - dodał. „Podkreślamy ponownie nasze niezłomne poparcie dla konstytucyjnych instytucji politycznych i libańskiej armii oraz ich wysiłków na rzecz zagwarantowania stabilności kraju, jego suwerenności i spójności terytorialnej” - powiedział przewodniczący Pöttering.

W rezolucji posłowie pogratulowali stronom porozumienia oraz władzom Kataru i Lidze Arabskiej udanych mediacji i zwrócili uwagę na pozytywną reakcję opinii międzynarodowej na zawarte porozumienie. Parlament wezwał wszystkie strony do udzielenia poparcia armii libańskiej, tak żeby mogła w pełni zagwarantować w Libanie państwową działalność, bezpieczeństwo, prawo, porządek, suwerenność i stabilność. Posłowie uważają bowiem, że bezpieczeństwo kraju i wszystkich Libańczyków zależy od złożenia broni przez wszystkie zbrojne ugrupowania, w tym Hezbollah, oraz od kontroli nad bronią przywożoną do Libanu. Posłowie apelują do wszystkich zaangażowanych stron do wsparcia prac międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie. Wzywają również Syrię do ścisłej współpracy z tym trybunałem oraz do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji, która może wyrzucić negatywny wpływ na sprawy wewnętrzne Libanu, oraz do odegrania konstruktywnej roli w próbie ustabilizowania kraju.

18. KULTURA - Zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (kodyfikacja)

Parlament Europejski przyjął sprawozdanie posłanki Lidii Geringer de Oedenberg (PES, Polska) i zatwierdził tym samym skodyfikowaną wersję rozporządzenia dotyczącego zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego. Wniosek przedłożony przez Komisję został zbadany przez konsultacyjną grupę roboczą złożoną z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych. Po dokonaniu analizy wniosku Komisji i sformułowaniu kilku zaleceń konsultacyjna grupa robocza stwierdziła, że **wniosek ogranicza się wyłącznie do prostej kodyfikacji, bez zmian merytorycznych podlegających jej aktów.**

19. NAUKA - Europejska Fundacja Kształcenia

Europejska Fundacja Kształcenia została powołana w 1990 roku rozporządzeniem Rady. Stopniowo rozszerzała swoją działalność na kraje leżące poza Unią Europejską. Wśród nich w przeszłości znaleźli się obecni członkowie Unii - między innymi Polska i Węgry. Obecnie Fundacja pomaga w rozwoju kapitału ludzkiego w krajach partnerskich UE i w krajach kandydujących. Wspomagając rozwój kapitału ludzkiego w kontekście swojej polityki zewnętrznej, UE przyczynia się do rozwoju gospodarczego tych państw w drodze kształtowania kwalifikacji niezbędnych do wzrostu wydajności i zatrudnienia oraz wspiera spójność społeczną, propagując udział obywateli.

Parlament przyjął podczas posiedzenia rezolucję legislacyjną posła **Bernarda Lehideux** (ALDE, Francja), zmieniającą rozporządzenie Rady. Celem Izby jest dostosowanie działań agencji do współczesnych wymogów rynku pracy i do postępów w procesie rozszerzania Unii Europejskiej. W dokumencie czytamy, iż rozwój kapitału ludzkiego jest konieczny dla osiągnięcia długoterminowej stabilizacji i dobrobytu, w szczególności dla uzyskania równowagi społeczno-gospodarczej. Posłowie uważają Europejską Fundację Kształcenia mogłaby przyczynić się znacząco, w kontekście polityki zewnętrznej UE, do doskonalenia rozwoju kapitału ludzkiego, w szczególności kształcenia i szkolenia w perspektywie uczenia się przez całe życie. Wśród proponowanych działań znajdziemy między innymi: poprawę jakości szkoleń zawodowych, zachęcanie do współpracy w zakresie szkoleń między instytucjami edukacyjnymi a firmami oraz zwiększenie dostępności szkolnictwa zawodowego.

20. POMOC ZAGRANICZNA - Efektywność pomocy zagranicznej

Unia Europejska przekazuje ponad połowę całej pomocy publicznej na rzecz rozwoju na świecie. Dzięki temu ma możliwość stać się najskuteczniejszym donatorem. Parlament uważa, że UE powinna w związku z tym pełnić rolę lidera na scenie międzynarodowej i aby wspierać reformy konieczne do zwiększenia skuteczności pomocy. Podczas sesji Parlamentu Europejskiego posłowie przyjęli sprawozdanie posła **Johana Van Hecke** (ALDE, Belgia) w sprawie skuteczności pomocy zagranicznej. Dokument stwierdza, iż pomoc na rzecz rozwoju jest niewystarczająco skuteczna z powodu niedostatecznej koordynacji między donatorami oraz z powodu

istnienia zbyt dużej liczby projektów i programów opartych na różnych procedurach. Brakuje też koordynacji między donatorami, a efektywność pomocy maleje z powodu zbyt dużej liczby projektów i programów opartych na różnych procedurach. Traktaty wymagają, aby polityka Unii i polityka państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju uzupełniały się i wzmacniały wzajemnie. Parlament wzywa państwa członkowskie i Unię do skuteczniejszej koordynacji między donatorami oraz lepszego podziału pracy, który przyczyni się do większej skuteczności pomocy. W sprawozdaniu posłowie domagają się też, by państwa członkowskie i Komisja wspólnie podejmowały wszelkie starania w trosce o wspólne stanowisko UE. Pomoc musi zostać dostosowana do priorytetów krajów partnerskich. Należy też zadbać o lepszą harmonizację, przejrzystość, przewidywalność i zbiorową skuteczność ich działań. Komisja będzie musiała utrzymywać integralność programu rozwoju oraz wyraźnie skoncentrować wysiłki na ostatecznym celu likwidacji ubóstwa - czytamy w przyjętym sprawozdaniu. Posłowie podkreślili również, iż demokratyczne zaangażowanie i nadzór parlamentarny w krajach rozwijających się odgrywają zasadniczą rolę w zapewnieniu skuteczności pomocy. Najwyższy wskaźnik wydatków w swojej historii na pomoc zagraniczną, jako procent PKB, odnotowała Irlandia - 0,54% PKB, co oznacza wzrost o 6,7% w porównaniu z rokiem 2006. W Unii Europejskiej, najwięcej pieniędzy na pomoc zagraniczną przeznaczają: Szwecja, Luksemburg, Dania i Holandia.

21. POLITYKA ZATRUDNIENIA - Wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia

Posłowie dyskutowali i przyjęli sprawozdanie **Anne Van Lancker** (PSE, Belgia) na temat wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich. Sprawozdawczyni podkreśliła potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa pracowników, lepszych miejsc pracy i równych szans. Jej sprawozdanie wskazuje także na to, jak ważna jest walka przeciw dyskryminacji, w promowaniu dostępu do rynku pracy dla kobiet jak i integracji mniejszości i imigrantów.

Opracowała
dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Materiał został przygotowany na podstawie informacji prasowych Parlamentu Europejskiego oraz debat przeprowadzonych podczas sesji.